

میدون و سوفیا

سمبل غیرت رونمایی شد!

پوریا عالمی

● دانشگاه اراک یک فیلم سینمایی اکران کرده و موقع اکران چراغ‌های سالن را روشن نگه داشته، به چه دلیلی؟ چون خاندن‌ها و آقایان دانشجو در سالن حضور داشتند!

- ما به همین مناسبت قرار است مجسمه مسئولان دانشگاه اراک را به‌عنوان سمبل و سنبل غیرت بسازیم و در میدان نصب کنیم.

- بعد هم به نظر ما، مسئولان دانشگاه اراک را صادر کنیم به جاهای دیگر تا کنسرت‌ها را آنها برگزار کنند. این‌طوری نگرانی مسئولان جاهای دیگر هم رفع می‌شود.

- مسئولان ما به صورت کلی یا بر برق روشن مشکل دارند یا با سینما یا با دانشجو یا با زن یا با مرد یا با همه اینها با هم.

- مسئولان ما اگر این‌قدر که به فکر این هستند که اگر چراغ‌ها خاموش شود مردم چه‌کار می‌کنند، به این فکر می‌کردند که چراغ روشن است مردم چه‌کار کنند، الان بحران بی‌کاری نداریم.

- به نظر ما باید از مسئولان راستش را پرسید که چرا این‌قدر نگران چیز هستند.

- ما مردم عادی، چراغ‌ها را خاموش می‌کنیم می‌گیریم می‌خواهیم. مسئولان را نمی‌دانم. - شاید هم همین است که مسئولان ما چراغ‌خاموش حرکت می‌کنند و تا نزنند به دیوار کسی متوجه نمی‌شود.

- شاید هم مسئولان ما تصورشان از فعالیت دانشجویی فعالیت غیردانشجویی است.

- خیلی مایلم وقتی مسئولان دارند توی سینما فیلم می‌بینند، بگو چه چراغ را روشن کنم. ببینم دارند چی‌کار می‌کنند.

جمع‌بندی

سوفیا... عشقم... تو به من گفتی برویم سینما و من قبول نکردم. چرا؟ چون من می‌خواهم ازدواج کنم.

عاشق مخالف سینمای تو؛ میدون دوم

چند پرسش ساده

باز هم رفتارهای دوگانه

مریم حبیبی

● سه، چهار روز از ماجرای ترک برنامه زنده توسط مسعود فراستی گذشته است. بسیاری معتقد بودند که رفتار مجری برنامه من و شما درست نیست و نسبت به این رفتار اعتراض کرده بودند، اما حالا وضعیت فرق کرده است. میزان تبعیهی که برای مجری جوان این برنامه، آرش ظلی‌پور، در نظر گرفته شده این است که او را اخراج موقت کرده‌اند. همچنین برخی مسئولان نامه‌های پر از ستایش نسبت به فراستی منتشر می‌کنند و حتی یکی از نماینده‌های مجلس این رفتار را ظلمی علیه این منتقد می‌داند، سؤال‌هایی دراین‌باره مطرح شده است.

آیا مسئولان صداوسیما یا دیگر افراد رده‌بالا تا حالا به این نکته توجه کرده‌اند که اولین‌بار این فرد بود که تهمت و دشنام علیه سینما را در تلویزیون و در برنامه هفت به صورت مستمر آغاز کرد؟ اینکه آیا خود فراستی نبود که این‌گونه ادبیات را در صداوسیما رایج کرد؟

آیا واقعا حافظه تاریخی ما این‌قدر ضعیف است که فراموش کردیم این فرد حتی توهین جنسی را نیز در ادبیات خود به کار می‌برد؟ درست است که گاهی مردم فراموش‌کارند، ولی به لطف شبکه‌های اجتماعی، تاریخ با یک هشتک یا با یک جست‌وجوی ساده برپایان زنده می‌شود.

در نهایت بیشتر بازیگران سینما؛ از پرویز پرستویی تا محمدرضا گلزار ایشان را فردی بدون وجهه و شایستگی در سینما می‌دانند و به قول بسیاری او فردی منفور است، اما چرا باید این‌قدر مورد حمایت مسئولان باشد؟

در نهایت نیز این رفتارهای دوگانه چطور باورپذیر است؟ وقتی یک مجری دشنام می‌دهد و مورد مقبولیت قرار می‌گیرد و دیگری این‌چنین مورد عتاب و اخراج قرار می‌گیرد؟

در نهایت همه می‌دانند که این رفتارها شایسته هیچ حمایتی نیست، اما تفاوت مجازات در برابر رفتارهای مشابه فقط باعث ایجاد سؤال در ذهن‌ها می‌شود.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۷ • ۲۶ ربیع‌الاول ۱۴۴۰ • ۴ دسامبر ۲۰۱۸ • سال شانزدهم • شماره ۳۳۰۷ • ۱۶ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۱:۵۴ • اذان مغرب ۱۷:۱۱ • اذان صبح فردا ۵:۳۰ • طلوع آفتاب ۶:۵۹

روزنفرها

کارتون خواب

لوک ور نیمین

گفت‌وگو

رولا غنی: زنان افغان می‌توانند تغییر ایجاد کنند

کرد که خانم غنی در مصاحبه‌ای پیش از این با رسانه‌های غربی این تصویر را که زنان افغان «افرادی بی‌پناه و ضعیف هستند» رد کرده و گفته است که «زن افغان قدرتمند و آگاه است». رولا غنی تأکید کرد: «نمی‌توانید زنی افغان را پیدا کنید که مشکلات متعدد نداشته باشد و با شرایط بسیار دشوار مواجه نشده باشد، اما او توانسته بر این شرایط فائق بیاید و توانسته است برای خود کاری کند. این چیزی است که باعث می‌شود زنان کشور خود را تحسین کنم، چون آنها سختکوش هستند و مقاوم و وقتی با مشکلی روبراو می‌شوند، حلش می‌کنند. اگر ما واقعا می‌خواهیم تغییر ایجاد کنیم، باید این را دریابیم که زنان عامل تغییر هستند و ما باید در هر نوع پروژه‌ای که می‌خواهیم برای بهتر ساختن اوضاع پیاده کنیم، آنها را وارد کنیم. آنها باید در نقش‌های رهبری قرار بگیرند.

آنها باید خانواده‌هایشان را نمایندگی کنند». او با یادآوری دو دهه در تاریخ افغانستان تا پیش از سال ۲۰۰۱ که زنان حتی امکان رفتن به خیابان بدون همراهی مردان خانواده را نداشتند، گفت: «به باور من باید به هر شخصی این فرصت داده شود که زندگی خود را بسازد. این شیوه‌ای بسیار سالم‌تر است که هر شخصی اعتمادبه‌نفس داشته باشد». بانوی اول افغانستان یادآوری کرد: «زنان اکنون در بسیاری از حرفه‌ها هستند. پزشک، پرستار، وکیل، قاضی، دادستان و همچنین در دولت هستند. ما چند زن وزیر و معاون وزیر داریم».

خانم غنی هفته گذشته به ژنو سوئیس سفر کرد تا در کنفرانس افغانستان در آن شهر شرکت کند و سخنران اصلی یک بخش جنبی کنفرانس در زمینه آموزش حرفه‌ای برای زنان افغان بود.

منبع: سایت رسمی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد (UNHCR)

بهمن کشاورز

عنوان‌شدن مسائل قضائی از قبیل دستگیری متهمان، تحقیق از آنان، صدور قرارهای مختلف برای آنان، محاکمه ایشان و بالاخره صدور و اجرای حکم به خودی خود و بالملازمه «قاضی» را در اذهان مطرح می‌کند. از دیدگاه همگان- بنا بر اصل- قاضی چنان کسی است که باید بی‌طرف، بی‌نیاز، شجاع و به‌شدت باتقوا و خداترس باشد. آنچه در شرح انور در مورد قضا و قضات آمده، مؤید لزوم وجود چنین شرایطی در قاضی است. به‌یاد داشته باشیم داستان مشهور زره گمشده حضرت امیرالمؤمنین (ع) را که در تصرف فردی یهودی بود و قاضی از حضرتش مطالبه بینه و دلیل کرد و چون چنین دلیل و بینه‌ای وجود نداشت، حکم به‌نفع یهودی داد و این قرینه که زره موضوع دعوا پشت نداشت و مشخص بود که متعلق به کسی است که در میدان نبرد پشت به دشمن نمی‌کند، مفید فایده واقع نشد و گفته شده است که این رعایت عدالت،

پرنده آبی

کودکان توانایی‌های متفاوت دارند

روز جهانی معلولان از سال ۱۹۹۲ از طرف مجمع عمومی سازمان ملل متحد اعلام شد و هرساله سوم دسامبر در سراسر جهان برنامه‌هایی خاص آن برگزار می‌شود. بی‌تردید یکی از دلایل نام‌گذاری چنین روزی توجه بیشتر افکار عمومی درباره مسائل مربوط به معلولیت‌های مختلف و افزایش آگاهی‌هایی در زمینه ناتوانی بوده است.

اما امسال در ایران این روز با اعتراضات و راهپیمایی همراه بود، چراکه سازمان برنامه‌بودجه اعتباری برای اجرای «قانون حمایت از حقوق معلولان» در #لایحه‌بودجه ۹۸ پیش‌بینی نکرده است. #قانون_جامع_حمایت_از_حقوق_ معلولان در سال ۸۳ تصویب شد و تا سال ۹۰ اجرا نشد. از ۹۰ تا ۹۴ به نام بازنگری قانون در حال بررسی آن بودند و از سال ۹۴ تا ۹۶ به بهانه تصویب احتمالی دست‌اندرکاران برنامه‌های معلولان مدام در راه مجلس بودند و سرانجام به نظر می‌رسد ضربه نهایی را سازمان_برنامه_و_بودجه با عدم تخصیص بودجه اجرایی زد و به نظر می‌رسد معلولان برای دیدن‌های چند سال آینده باید آماده باشند. به همین دلیل است که معلولان به سراغ اعتراض و تظاهرات رفته‌اند تا شاید هنوز و در آستانه تصویب بودجه سال ۹۸ آن هم با دلار پنج هزارو ۸۰۰ تومانی بتوان تدبیری اندیشید تا بخشی از ۱۲ هزار میلیارد تومان پیشنهادی بهزیستی در بودجه مدنظر قرار گیرد. در پلاکارד معترضان این سؤال مطرح بود که قانون تصویب‌شده، اجرا نباید بشه؟ و از جوانمرگ‌شدن این قانون و تقلیلش به یک بسته گفته بودند. برخی نیز در شبکه‌های اجتماعی به رئیس فراکسیون معلولان اعتراض کرده بودند که دربخ از یک گزارش عملکرد و اینکه امانت‌دار خوبی نبوده است. درواقع این تلخی و رفتار، مورد اعتراض بسیاری در شبکه‌های اجتماعی بود و این پرسش را می‌شد از مسئولان پرسید که در آستانه روزی که شاید در بیشتر کشورهای دنیا قرار است شادی و توجه بیشتر به افراد ناتوان تقدیم شود، چرا این‌گونه با آسیب‌دیدگان ایرانی برخورد می‌شود. در تهران معلولان با یک مشکل دیگر هم روبرو هستند، آن هم شهری که امکان رفت‌وآمد در آن اصلا آسان نیست. برخی پیشنهاد رویداد #شهر_بدون_مانع» با محوریت مطالبه بازشدن #نرده‌های_چهارراه_ولیعصر را مطرح کرده بودند تا جهت امکان حضور و دسترسی تمامی گروه‌های پیاده و دوچرخه به فضای عمومی چهارراه برنامه‌ای برگزار شود؛ البته قبل از آن هم عده‌ای از دست‌اندرکاران شهری با این درخواست موافقت کرده بودند. حالا باید دید آیا این برنامه به نتیجه می‌رسد یا نه.

کودکان کم‌توان نیز در این روز سهمی در برنامه‌های ایران داشتند و یونسف ایران با شعار «کودکان توانایی‌های مختلف دارند» ویدئویی کوتاه با حضور مهراب قاسمخانی و شقایق فراهانی منتشر کرده بود. تمرکز بر افزایش آگاهی افراد در ارتباط با معلولان می‌تواند نکته مهمی باشد؛ مثلا ویدئویی که یک راننده تاکسی در همین اکانت منتشر کرده بود مورد استقبال قرار گرفته بود. این راننده هراگاه ناپینا یا کم‌توانی را می‌بیند، درست روبه‌روی پایش ترمز می‌کند و او را به‌طور دقیق به مقصد می‌رساند. درعین‌حال برخی افراد نیز با کج‌فهمی دل می‌شکنند. تجربه مادری که پزشکی درباره فرزندش پرسیده بود با بازتاب گسترده‌ای روبه‌رو شد. پزشک به دختر معلول اشاره کرده و از مادر پرسیده بود آیا او را پیش خودش نگه می‌دارد؟ این رفتار سبب شده بود تا ده‌ها نفر از معلولان تجربه‌های ناخوشایند خود در جامعه را مطرح کنند؛ تجربه‌هایی که گاه خاص ایران نیست. یکی از زنانی که به دلیل تشخیص توموری در ستون فقراتش معلول شده بود در گفت‌وگویی با سایت زنان سازمان ملل وضعیت خود را چنین توصیف کرده بود: «بعد از معلولیت خانه برایم زندان شده بود». او ادامه داده بود: «زنان معمولا درباره خشونت‌ها و سختی‌هایی که برایشان به‌واسطه معلولیت رخ می‌دهد یا کسی سخن نمی‌گویند، حتی با نزدیکان خود»، هرچند به گفته دست‌اندرکاران جهانی رفع ناتوانی‌ها، آنان در حل مذاکره با دولت‌ها و خانواده‌ها هستند تا جهان برای کودکان ناتوان بهتر شود. باین‌حال به نظر می‌رسد کودکان ناتوان حداقل ۱۰ مرتبه کمتر از کودکان به مدرسه دسترسی دارند، درحالی‌که کودکان ناتوان باید همان حقوقی را داشته باشند که کودکان عادی دارند. در نهایت نیز باید این نکته را مدنظر داشت‌که همه ناتوانی‌ها قابل دیدن نیست. نکته عجیب‌تر اینکه برخلاف روز جهانی ایدز، این روز در شبکه‌های اجتماعی توانسته بود جزء ترندها شود.

یادداشت

مسند قضا امانتی از سوی مردم است

حکومت‌های به‌دور از دموکراسی مرعا است و حکومت‌ها وجود تشکیلات قضائی مقتدر و مستقل را -به‌حق- ضامن بقای خود می‌دانند. واقعه اخیری که در ایالات متحده رخ داد و رئیس‌جمهور هتاک و بی‌ادب این کشور به یکی از قضات محاکم تالی به‌نوعی اهانت کرد و این عمل با برخورد شدید رئیس دیوان عالی ایالات متحده مواجه شد، دال بر آن است که قاضی مستقل حتی از کسی که زر و زور و تزویر را با هم دارد، نمی‌ترسد زیرا به‌نوعی مسند قضا را امانتی می‌داند که مردم به او سپرده‌اند. از این‌رو باکی از مقابله با هیچ‌کس و هیچ شخصی ندارد و صرفا نظر قضائی خود را اعمال می‌کند و در امور اجتماعی و حرفه‌ای نیز حتی به بالاترین مقام کشور باج نمی‌دهد.

حقیقت این است که فرایندهای مثبت و خوب را از هرکس و از هر جا باشد، باید آموخت. آنچه مسلم است قاضی نباید هرگز خود را در موضعی ببیند که اگر به شکلی از اشکال از مسند قضا بلندش کنند، از نظر مادی و معنوی مستاصل شود. زیرا او کسی است که باید حق ناتوان را از زورمند بگیرد و حتی در مقابل هجمه دولت‌ها و عوامل آنها از مردم دفاع کند. والله اعلم.

یادداشت

مهارت و سواد اجتماعی لازم را نداریم

یکی از موضوع‌هایی که در چند سال اخیر هم مسئولان سازمان‌های مرتبط و هم کارشناسان رشته‌های یاورانه مورد بحث و گفت‌وگو قرار داده‌اند، کاهش فاصله زندگی مشترک -آغاز رفتن زیر سقف یک خانه تا طلاق- از پنج سال به سمت پایین‌تر است. آماری که سازمان ثبت احوال به‌تازگی ارائه است و نشان می‌دهد بیشترین طلاق مربوط به ازدواج‌هایی است که کمتر از یک سال از عمر آنها گذشته، مؤید این موضوع است و نشانه چند مسئله. اول اینکه انتخاب‌نامه درست نیست. بخشی از آن به شناخت برمی‌گردد و اینکه امروز نوع انتخاب همسر با گذشته تفاوت دارد. با گسترش شهرنشینی کیفیت روابط متفاوت و در نتیجه شناخت هم متفاوت شده است. فضای مجازی نیز امروزه نقش پررنگ‌تری پیدا کرده و نقش خانواده کم‌رنگ‌تر شده است.

دوم اینکه زوجینی که تشکیل خانواده می‌دهند، مهارت‌های لازم یک زوج را ندارند، برای آنکه بتوانند تعارضات زندگی خود را به‌ویژه در سال‌های اول مدیریت کنند.

در گذشته پدر-بزرگ و مادر-بزرگ و پدر و مادر به‌نوعی رفتار فرزندانشان را در سال‌های اول زندگی مدیریت می‌کردند تا بتوانند به‌قول خودشان ناشی‌گری‌های زندگی مشترک را سپری کنند؛ در آن زمان نظارت، ارتباط، هدایت و حمایتی در این حوزه وجود داشت اما الان ساختار خانواده و روابط اجتماعی تغییر کرده است، حتی از همسایگی نیز مانند گذشته حساسیتی وجود ندارد. قبلا برای آنکه زندگی‌مان دوام و قوام پیدا کند، خیلی انرژی می‌گذاشتیم و تلاش می‌کردیم که بخشی از آن به علت قبح طلاق بود و بخشی به این علت که برای حفظ زندگی تلاش می‌کردیم. به‌عبارتی، اجازه داده نمی‌شد به‌راحتی افسار خانواده از دست خانواده در رود. امروزه با وجود آنکه سواد تحصیلی ما بالا رفته، به‌نظم سواد اجتماعی یا سواد زندگی‌کردن در جامعه ما چنانکه باید نهادینه نشده است. در تعریف جدید یونسکو از سواد، علاوه‌بر سواد خواندن و نوشتن یا سواد مجازی، فرد باسواد به کسی گفته می‌شود که بتواند از آموخته‌هایش در زندگی استفاده کند و در مدیریت زندگی و تغییرات و شرایط متفاوت، از آن بهره درست بگیرد. بنابراین باید برای بالا بردن سواد اجتماعی مردم کار کنیم. برای بالا بردن سواد اجتماعی نوجوانان و جوانان، و در مدرسه و در دانشگاه و در مکان‌های مختلف باید تلاش شود تا افراد بتوانند دوران گذار را طی کنند.

در این زمینه مدیریت تعارضات خیلی مهم است. تعارضات در زندگی همه افراد و حتی در سنین بالا اتفاق می‌افتد. افرادی موفق خواهند بود که مدیریت تعارض را بلد باشند یا اگر به هر دلیل نتوانسته باشند یاد بگیرند، از ظرفیت متخصصان برای مدیریت تعارضات استفاده کنند تا به اختلاف و تنش منجر نشود. نکته دیگر مهارت گفت‌وگو است. چون گفت‌وگوکردن را بلد نیستیم و مهارتشان را نداریم، سوءتفاهم‌هایی پیش می‌آید و پژوهش‌ها نشان داده که درصد بالایی از اختلاف‌ها ناشی از سوءتفاهم است. سوءتفاهم نیز به این دلیل پیش می‌آید که حرف نمی‌زنیم، آداب درست گفت‌وگوکردن در خانواده را خوب بلد نیستیم و رعایت نمی‌کنیم. نمی‌دانیم چه کلماتی را به‌کار بگیریم و چگونه واکنش نشان دهیم. تاب‌آوری اجتماعی نیز در این زمینه بسیار مهم و لازم است. در شرایط سخت اقتصادی به این تاب‌آوری به‌مراتب بیشتر احتیاج داریم. مهارت تاب‌آوری اجتماعی کمک می‌کند تا زوجین با کوچک‌ترین عصبانیتی برای جداشدن راهی دادگاه نشوند. وقتی این مهارت‌ها را نداشته باشیم، منابع اجتماعی را نیز نشانسیم و به سمت منابع اجتماعی ترویج و درعین‌حال استقلال مالی هم داشته باشیم، بستر انتخاب راحت‌ترین راه فراهم می‌شود.

نتیجه این مجموعه عوامل، همین اتفاقی است که می‌افتد. وقتی افراد در سنین جوانی طلاق می‌گیرند، باید منتظر پیامدهای منفی این وضعیت در آینده در کشورمان باشیم.

دور دنیا

توجه یک فرایند یکپارچه نیست؛ اما دو راه متمایز وجود دارد که ما پیش‌بینی‌های زمانی را انجام دهیم و این بستگی به قسمت‌های مختلف مغز دارد. برای انجام تحقیق، از افراد مبتلا به بیماری پارکینسون و دیگرانی با آسیب‌های جدی به مخچه مورد مطالعه قرار گرفتند. نتیجه‌گیری‌ها نشان داد که بیماران مبتلا به پارکینسون در پیش‌بینی الگوی پیچیده‌تر موفق‌تر بودند؛ درحالی‌که بیماران دچار سانحه این‌طور نبودند. افراد مورد مطالعه باید در یک روند پیچیده ظهور دکمه سبزی را پیش‌بینی می‌کردند. با این تحقیقی برای درمان افراد آسیب‌دیده یا دارای پارکینسون می‌توان خوش‌بین بود.

کوتاه‌مدت را انجام داد. صحبت درباره این دو ساعت داخلی فرایندی علمی و دقیق است که می‌توان به مقالات منتشرشده در سایت دانشگاه مراجعه کرد؛ اما به طور خلاصه می‌توان گفت که مغز ما چیزی را به‌عنوان زمان‌بندی با فاصله دارد و به‌این‌ترتیب بخشی از مغز اجازه می‌دهد اطلاعاتی از سیستم‌های حسی دیگر خود دریافت کند. در زمان‌بندی بازه زمانی از تجربیات گذشته استفاده می‌کند تا تقریبا به یک نتیجه پیش‌بینی‌شده براساس آن بپردازد. Assaf Breska نویسنده اصلی این مطالعه می‌گوید: «این مطالعه نشان می‌دهد که آیا ورزش، موسیقی، سخنرانی یا حتی اختصاص دادن

پیش‌بینی آینده
دیلی میل، پیش‌بینی یا دیدن آینده به فهرست کارهای شگفت‌انگیز مغز ما اضافه شده یا در واقع به طور حادقلی می‌توانیم این کار را انجام دهیم. طبق تحقیقات جدیدی که در دانشگاه کالیفرنیا برکلی انجام شده، به نظر می‌رسد که انسان‌ها توانایی ذاتی دارند که تا حدودی برخی از لحظات را پیش از آنکه واقعا اتفاق بیفتد، پیش‌بینی کنند. طبق بررسی این تحقیق انسان‌ها در مغزشان دو ساعت «داخلی» دارند که به مخچه و گانگلیس پایه متصل هستند که هر دو با یکدیگر کار می‌کنند تا بتوان این پیش‌بینی‌های